

godtgørelsen. Det er jo ikke sådan, at man bliver straffri eller der ikke skal ske en kompensation.

Forslaget går alene ud på, at den kompensation, den godtgørelse, man kan få som lønmodtager, altså skal stå mål med den fejl, der måtte være begået. Og jeg må altså sige, at hvis der ved et husnummer bliver skrevet 4 i stedet for 6, har jeg svært ved at se, at det skal have den store indvirkning på ansættelsesforholdet, og derfor er det vel ikke nogen stor kompensationsbekostning, hvis man siger: O.k. fair nok, så slipper man med 1.000 kr., men en fejl vil koste, og det vil den fortsat.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu har jeg nogle gange både hos hr. Torsten Schack Pedersen og ministeren hørt det der med, at bagateller, et husnummer hist og pist, koster det hvide ud af øjnene. Kan ordføreren fra Venstre ikke bekræfte, at domstolene tager hensyn til forbrydelsens karakter?

Der er forskel på, hvilken bødestørrelse der bliver givet, om det er et husnummer, der mangler, eller om man nægter at udlevere et ansættelsesbevis osv. Det er jo ikke bare sådan en skematisk form, domstolene dirigerer ud fra. De bedømmer sådan set forbrydelsens karakter i hvert enkelt tilfælde.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg ville da ønske, at hr. Ole Sohn havde ret, for det er jo netop det, der ikke sker. Det er jo netop det, der er problemet, og det er jo netop det, det her forslag skal rette op på.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er jo ikke korrekt, at domstolen ikke tager hensyn til den enkelte forseelse. Man kan så være politisk uenig i en bødestørrelse. Det er jo det, regeringen og Dansk Arbejdsgiverforening er. Det er også fair nok, men så skal man bare sige, at det er ud fra en ideologiske tilgang, vi ønsker at sørge for, at arbejdsgiverne kommer af med mindre, hvis de forbryder sig. Men at sige, at domstolene ikke tager hensyn til forbrydelsens karakter – forbrydelse er måske så meget sagt – lovovertrædelsens karakter, det er i hvert fald ikke korrekt.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Det er bare ikke den virkelighed, som vi andre opfatter, og der må vi jo bare konstatere, at der er der en virkelighedsopfattelse til forskel. Men virkeligheden skulle sådan set gerne ligge i fuld forlængelse af det, jeg her har sagt.

Jeg må sige, at det klart er et politisk ønske, at bagateller – små fejl – altså ikke skal straffes med samme grad, som hvis det er noget, der har en betydning for lønmodtageren. Er det et husnummer, der smutter, er det et efternavn, der ikke er blevet justeret, fordi lønmodtageren er blevet gift, så må man bare sige, at så er det altså et klart politisk ønske, at det ikke skal straffes i samme omfang som overtrædelser, som reelt har en betydning.

Vi synes sådan set, at den godtgørelse, der skal idømmes, skal stå mål med omfanget af den overtrædelse, der er sket. Det er bare ikke tilfældet i dag, og det får vi ordnet med det her lovforslag.

Formanden:

Tak til hr. Torsten Schack Pedersen. Så er det hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Thomas Adelskov (S):

Den 12. maj i år blev beskæftigelsesministerens bekendtgørelser erklæret for ulovlige i Højesteret. Konsekvenserne af de ulovlige bekendtgørelser har været, at en række lønmodtagere har mistet deres berettigede godtgørelse i sager, hvor der var mangler og fejl i deres ansættelsesbeviser.

De to lovforslag, vi behandler her i dag, er begge udsprunget af den højesteretsdom og begge handler om konsekvenser og handlinger oven på beskæftigelsesministerens lovbrud.

Socialdemokraterne ønsker med vores lovforslag, som hedder L 70, at fjerne beskæftigelsesministerens bemyndigelse til at udstede bekendtgørelser på dette område. Konstateringen er simpelt hen, at beskæftigelsesministeren åbenbart ikke er i stand til inden for lovens rammer at forvalte en sådan bemyndigelse, og derfor er der grund til at ophæve de eksisterende regler til lov.

L 75 er til gengæld beskæftigelsesministerens forslag. Her søger beskæftigelsesministeren at få Folketingets – jeg ved ikke, hvad jeg skal kalde det – man kunne vel nærmest kalde det velsigelse til oven på den højesteretsdom at få gennemført de ændringer, som altså ikke kunne